

mit meinen Schreiben belästige, ich empfehle mich bestens, und bin
mit Vorzüglichster Hochachtung

Eüer Hochwürden

gh. Diener

Minkendorf am 27ten März 1818.

Andreas Krattner m. p.
Pfarrer.

Domovini.

I.

Cvetje zopet zêmljo kriva,
Pómlad krije plan in dôl,
Mêni pa srcê zaliva
Žalost in globoko bôl.

Misel me teží jedina,
Jemlje mi ves mir, pokoj:
Revna moja domovina,
Národ siromaški moj!

2.

Togo v srci gledam cvetje,
Záte ni cvetú! . . .
Kje si žar, oj, kje si vesna
Mojega rodú?

Vétrec tamkaj zunaj veje,
Vihre tu besné:
Zemlja lepa, zemlja naša
Bôjno je poljé!

3.

Stojím na griči; pod menoí raván,
Poljé, livade, temni logi;
Izza gorâ smehlja se mladi dan . . .
Mordà i tebi, rod ubogi?

In žarki v tihi, nemi dôl hité,
Blesté po cvetkah kaplje rósne;
Li rósne kaplje? . . . Národa solzé,
Solzé bolesti že neznósne!

4.

Po mórji vihárnem čólniç mi plava,
Vesláš moj národ, sámcat mornár;
Visoko se vzpenja vódna planjava,
Z modríne ne sije nijedni žar.

Naj burja zaganja valove kipeče,
Zagrne v temino svét širi okrog,
O, stoj, moj národ, sred vihre besneče,
Ne déni mi vesla obupno iz rok!

5.

O ne obupaj, národ moj!
Prišel bo hip, prišel bo dan,
Vihár bo prihrumél besan,
Zemljó bo črna nóč pokrila.
Žarél bo blísek, grom bobnêč,
Udarjal v krik sotésk šumêč,
Pravica s silo bo se bila.
O, ne obupaj, národ moj!

O, ne obupaj, národ moj!
Utilnil bode bôjni grom,
Prisvetil žar na mili dom
In vdihnil novo mu življenje.
Dehtél bo hrib in dôl in gaj,
Dehtél bo roda novi maj,
Pozábljeno bo vse trpljenje!
O, ne obupaj, národ moj!

I. A. Klemenčič.

